

ዳኞች፡- ሐጎስ ወልዱ

አልማው ወሌ

ዓሊ መሐመድ

ነጋ ዱፍጣ

አዳነ ንጉሴ

አመልካች፡- ወ/ሮ አበበች አዳኛ በራሳቸውና በህጻን ረቂቅ

ተክሉ ስም - ከጠበቃ ሐጎስ አብርሃ ጋር ቀረቡ

ተጠሪ፡- በስራና ከተማ ልማት ሚኒስቴር የተንዳሆ ቤቶች ልማት

ፕሮጀክት ጽ/ቤት- የቀረበ የለም።

መዝገቡ ተመርምሮ የሚከተለው ፍርድ ተሰጥቷል።

ፍ ር ድ

ጉዳዩ በስራ ላይ በደረሰ የሞት አደጋ ምክንያት ለጥገኞች የሚከፈል ክፍያ ጋር በተያያዘ የተነሳ ክርክር ሲሆን የተጀመረው በፌ/የመጀ/ደረጃ ፍ/ቤት በአሁኑ አመልካች ከሰጡት ነው። ቀርቦ የነበረው ክስ ባለቤታቸውና የህጻን ረቂቅ ተክሉ አባት የነበሩት አቶ ተክሉ አያኖ በተከላከሉ ዘንድ በጊዜያዊ ሰራተኝነት ተቀጥረው ከመጋቢት 16 ቀን 1999 ዓ.ም ጀምረው ብር 6,710 የወር ደመወዝ እየተከፈላቸው ይሰሩ እንደነበረ፣ መስከረም 07 ቀን 2000 ዓ.ም ወደ ስራ ቦታቸው በተከላከሉ መኪና በመጓዝ ላይ እያሉ በደረሰ አደጋ መሞታቸውን፣ ተከላከሉ በህጉ መሰረት ተገቢውን ክፍያ ለመፈጸም ፍቃደኛ መሆኑን በ26-6-2000 ዓ.ም በጻፈው ደብዳቤ ገልጾ የነበረ ቢሆንም ግንቦት 1 ቀን 2000 ዓ.ም በባንክ በኩል ለከላከሉ የከፈለው ግን ብር 27,051 ብቻ መሆኑን፣ ተከላከሉ በፌዴራል የመንግስት ሰራተኞች አዋጅ ቁጥር 515/99 አንቀጽ 94(2) እና አዋጅ ቁ.262/94 አንቀጽ 46 መሰረት ለሚች ተተኪዎች የሚቹን የዓመት ደመወዝ በአምስት ተባዝቶ ካሳ የመክፈል ግዴታ ያለበት መሆኑን፣ በዚህ መሰረት ከከፈለው ሌላ የሚቀርቡትን ብር 375,549 እንዲከፍል ተጠይቆ በ22-9-2000 ዓ.ም በጻፈው መልስ ፈቃደኛ ያለመሆኑን ማሳወቁን ገልጾ ተከላከሉ ይህንን ቀሪ የካሳ ክፍያ ከየካቲት 30 ቀን 2000 ዓ.ም ጀምሮ ከሚታሰብ 9% ወለድና ከክሱ ወጪዎች ጋር እንዲከፍል እንዲወሰንበት የሚል ነው። ተጠሪ በቀረበው ክስ ላይ መልስ እንዲሰጥበት ታዞ በሰጠው መልስ የፍርድ ቤቱ ስልጣን ተነስቶ ውድቅ ተደርጎ የታለፈ ስለመሆኑ ተመልክቶ በፍራ-ጉዳዩ ላይ የተሰጠው የመልስ ፍራ-ሃሳብ፡- በእርግጥ ሚችን በጊዜያዊ ሰራተኝነት ቀጥሯቸው በኤርታሌ ቅርንጫፍ ጽ/ቤት የኮንትራክሽን እና ኦፊስ ኢንጅነሪንግ መምሪያ ኃላፊ ሆነው ሲሰሩ እንደነበረ በመግለጽ ሚች የሞቱት ያልተፈቀደላቸውን የሠ.ቁ.3-27289 የሆነ ፎርድ ፒክአፕ መኪና እያሸከረከሩ ከአዲስ አበባ ወደ ዱብቲ ሲጓዙ በደረሰላቸው የመገልበጥ አደጋ መሆኑን፣ ሚች የተቀጠሩት ባላቸው የምህንድስና ሙያ እንጂ በሽፌርነት

ያለመሆኑን፣ ሚች ይዘውት የነበሩውን መኪና የተረከቡት አቶ ሞገስ ጀንበሩ የተባሉ ሹፌር ቢሆኑም ሚች መኪናውን ከሹፌሩ ነጥቀው አዲስ አበባ ውስጥ ሲጠቀሙበት ከቆዩ በኋላ በራሳቸው አሽከርካሪነት 4 የፕሮጀክቱን ሰራተኞች ጭነው ወደ ዱብቲ ሲጓዙ መኪናዎ አቅጣጫ ስታ ከመንገድ ወጥታ መገልበጧን፣ ሚች በራሳቸው ስህተት በፈጠሩት አደጋ ተከላሽ ተጠያቂ ስለማይሆን፣ በአገራችን ባለው የአሰሪና ሰራተኛ ግንኙነት በሚወሰኑት ህጎች እንዲሁም በአዋጅ ቁ.515/99 አንቀጽ 47(ሐ) በተቀመጠው ትርጉም መሰረት በሚች ላይ የደረሰው ጉዳት በስራ ላይ የደረሰ ጉዳት ሊባል የማይችል በመሆኑ በህጉ ላይ ለተተኪዎች ይከፈላል ተብሎ የተወሰነውን ካሳ ካሳሾች የመጠየቅ መብት የሌላቸው በመሆኑ፣ ጉዳቱ በስራ ላይ የደረሰ ባይሆንም ሚች ከዚህ በፊት በቋሚነት በተለያዩ ቦታ ያገለገለ መሆኑን ከግምት በማስገባት ከብር 100,000 በላይ ሰራተኞችን አስተባብሮ ለከላሽ የክፈለ መሆኑን ገልጾ የቀረበው ክስ ውድቅ እንዲሆን በማለት ተከራክሯል።

ጉዳዩን በመጀመሪያ የተመለከተው የፌ/የመጀ/ደረጃ ፍ/ቤት ግራ ቀኙን ከላይ እንደተመለከተው ካከራከረ እና የግራ ቀኙን ማስረጃ በመስማት ሚች የሞቱት በስራ ላይ በደረሰ አደጋ ነው ወይስ አይደለም የሚለውን ጭብጥ በመያዝ ጉዳዩን በመመርመር ውሳኔ ሰጥቷል። በዚህ መሰረት በዚህ የቦታች ፍርድ ቤት የተረጋገጡት ፍራ-ነገሮች አደጋው በደረሰ ጊዜ ሚች ያሽከረክሩት የነበረው መኪና በእርግጥ ከፕሮጀክቱ ጽ/ቤት ለበዓል ወደ አዲስ አበባ ሲመጡ ይዘውት ያልመጡ እና ሌላ ተሽከርካሪ በመያዝ የመጡ ስለመሆኑ፣ አዲስ አበባ የሚሊንየም በዓሉን አሳልፈው ወደ ስራ ቦታ ሊመለሱ ሲዘጋጁ የስራ አስኪያጁ መኪና በመበላሸቱ ሚች ይዘውት የመጡት መኪና ለስራ አስኪያጁ ተሰጥቶ አደጋው የተከሰተበት መኪና በዚህ ሂደት ሊይዝ እንደቻለ፣ ቀድሞ ሚች ይዘውት የመጡት መኪና በኃላፊነታቸው የተሰጣቸው እና አሁን አደጋው የተከሰተበት መኪና ደግሞ ከኃላፊው ጋር በመቀያየር ሂደት ሚች እጅ የገባ ስለመሆኑ፣ ሚችም ወደ ስራ ቦታቸው ዱብቲ ሲሄዱ 4 የፕሮጀክቱን ሰራተኞች ይዘው በመጓዝ ላይ እያሉ በአደጋው ምክንያት ህይወታቸው ሊያልፍ ስለመቻሉ ናቸው። ጉዳዩን በመጀመሪያ ደረጃ የተመለከተው የፌ/የመጀ/ደረጃ ፍ/ቤት ከላይ የተመለከቱትን ፍራ-ነገሮች ካጣራ በኋላ ጉዳቱ የደረሰው በስራ ላይ ነው? ወይስ አይደለም? የሚለውን ከፌዴራል መንግስት ሰራተኞች አዋጅ ቁ.515/99 አንቀጽ 47(2)(ሐ) አኳያ መርምሮታል። የተሰጠውም ውሳኔ የዚህ ድንጋጌ ይዘት “.....መስሪያ ቤቱ ለሰራተኞች አገልግሎት እንዲሰጥ በመደበው የማንጓዣ አገልግሎት በመጓዝ ላይ በነበረበት ጊዜ የደረሰበት ጉዳት.....” ከሆነ ብቻ በመሆኑ፣ አደጋው የደረሰበት ሰራተኛ ይጓዝ የነበረው መስሪያ ቤቱ “...for the common use....” እየተጠቀመ ባለበት ወቅት እንጂ በዚህ ጉዳይ ሚች ለግሉ መጠቀሚያ በቀጥታ ተሰጥቶት ወይም ከሌላ ባለስልጣን ጋር ተቀያይሮ ሲያሽከረክር የደረሰን አደጋ አይመለከትም፣ አደጋውን ያደረሰው መኪና ተጠሪ ለሰራተኞች መጓጓዣ እንዲያገለግል በመደበው የጋራ መጓጓዣ ሳይሆን በስራ ኃላፊነታቸው የተነሳ እንዲጠቀሙበት በግል የተሰጣቸውን መኪና ሲያሽከረክሩ የደረሰ አደጋ በመሆኑ በስራ ላይ የደረሰ አደጋ ሊባል ስለማይችል ካሳሾች በጠቀሱት ህግ ላይ ከደረሰ ጉዳት ጋር በተያያዘ ጊዜያዊ ሰራተኛ ሲሞት ለተተኪዎች የሚከፈለውን ካሳ ተጠሪ እንዲከፍል አመልካች ለመጠየቅ መብት የላቸውም የሚል ነው። በዚህ ውሳኔ ቅር በመሰኘት ግራ ቀኙ ይግባኝ ያቀረቡ ሲሆን የፌ/ከፍተኛ ፍርድ ቤትም ጉዳዩ ያስቀርባል በማለት የግራ ቀኙን ክርክር ከሰማ በኋላ የፌ/የመጀ/ደ/ፍ/ቤት ሰጥቶት የነበረውን ውሳኔ በማጽናት ወስኗል።

አሁን የቀረበው ቅሬታ በዚህ ውሳኔ ቅር በመሰኘት ሲሆን አመልካች ጥቅምት 15 ቀን 2003 ዓ.ም በሁለት ገጽ በተጻፈ አቤቱታቸው መሰረታዊ የህግ ስህተት ተፈጽሞባቸዋል ያሉዋቸውን

ነጥቦች ያነሱ ሲሆን ፍሬ-ሃሳቡ፡- ሚች አደጋው የደረሰባቸው መስሪያ ቤቱ በመደበኛው መኪና እየተጓዙ ስለመሆኑ ተረጋግጦ እያለ በጋራ ለሰራተኞች አገልግሎት የተመደበ ካልሆነ በኃላጊነታቸው ለሚች የተመደበን መኪና ለሰራተኞች በጋራ የተመደበ ባለመሆኑ በስራ ላይ እንደደረሰ አደጋ አይቆጠርም ወደሚለው መደምደምያ መደረሱ የድንጋጌውን ይዘት ያላገናዘቡ ከመሆኑም በላይ በወቅቱ ሚች 4 የፕሮጀክቱ ሰራተኞችን በመያዝ ወደ ስራ ቦታቸው በመጓዝ ላይ እያለ የደረሰ አደጋ በመሆኑ የተፈጸመው መሰረታዊ የህግ ስህተት ታርሞ በክላችን የተመለከተው ክፍያ እንዲፈጸምልን የሚል ነው። ጉዳዩ ያስቀርባል በመባሉ ተጠሪ መልስ እንዲሰጥበት ታዘ በቀን 17-5-2003 ዓ.ም በሁለት ገጽ በተጻፈ መልስ የሰጠ ሲሆን ፍሬ-ሃሳቡ፡- ድርጅታችን በአሰሪና ሰራተኛ አዋጅ የሚተዳደር ስለመሆኑ ከዚህ በፊት ይህ የፌ/ሰበር ሰሚ ችሎት በመዘ.ቁ.38250 ላይ አስገዳጅ የህግ ትርጉም የሰጠ በመሆኑ፣ በዚህ ጉዳይ የፌ/መንግስት ሰራተኞች አዋጅን መሰረት በማድረግ ውሳኔ መስጠቱ አግባብነት የሌለው በመሆኑ፣ የአሰሪና ሰራተኛ አዋጅ በተመለከተ ደግሞ ሚች የስራ መሪ በመሆኑ ይህንንም መሰረት በማድረግ ክስ ሲያቀርብ የማይችል በመሆኑ፣ ሚች አዲስ አበባ ካለው መኖሪያ ቤታቸው ድርጅቱ ወደ አዘጋጃላቸው ዱብቲ ወደ ሚገኘው መኖሪያ ቤታቸው በመጓዝ ላይ እያሉ የደረሰ አደጋ በመሆኑ በስራ ላይ እንደደረሰ አደጋ የማይወሰድ በመሆኑ የቀረበው ቅሬታ ተቀባይነት የለውም በማለት የተከራከሩ ሲሆኑ በዚህ መልሳቸው 2ኛ ገጽ ላይ መስቀለኛ ይግባኝ በማለት የተጻፈ ሲሆን ተገቢውን ስነስርዓት በመጠበቅ የቀረበ ባለመሆኑ ታልፎአል። አመልካችም የመልስ መልስ ያቀረቡ ሲሆን በዚህም ላይ በሚች እና ተጠሪ መስሪያ ቤት መካከል የቅጥር ውል ሲደረግ በስራ ላይ በሚደርስ ጉዳት ምክንያት ለሚከፈለው ክፍያ ተፈጻሚነት ያለው ህግ አዋጅ ቁ.262/94 በአዋጅ ቁ.515/99 እንደተሻሻለው ስምምነት ያለ በመሆኑ በዚህ ስምምነት መሰረት ክፍያ እንዲፈጸምልን በማለት ተከራክረዋል።

በግራ ቀኙ መካከል የተደረገው የክርክር ሂደት ከላይ የተመለከተው ሲሆን ችሎቱም የተነሱትን ክርክሮች፣ ከተያዘው ጭብጥ እና አግባብነት ካላቸው ድንጋጌዎች ጋር በማገናዘብ መርምሮታል። ጉዳዩ ለዚህ የሰበር ሰሚ ችሎት ያስቀርባል ሲባል ተይዞ የነበረው ጭብጥ የአመልካች ባለቤት(ሚች) የሞቱት በስራ ላይ በደረሰ ጉዳት አይደለም ተብሎ የመወሰኑን አግባብነት ከፌ/መንግስት ሰራተኞች አዋጅ ቁ.515/99 አንቀጽ 47(2)(ሐ) አኳያ ለመመርመር በሚል በመሆኑ ከዚህ ጭብጥ አኳያ የተያዘው ጉዳይ እልባት ማግኘት ያለበት ሆኖ ተገኝቷል።

በመጀመሪያ ደረጃ በግራ ቀኙ መካከል ባለው ክርክር አግባብነት ያለው የህግ ማዕቀፍ እና ጉዳዩን ለመመልከት ስልጣን ያለውን አካል በተመለከተ በበታች ፍርድ ቤቶች በተደረገው ክርክር ተጠሪ የአሰሪና ሰራተኛ አዋጅ እና የፌዴራል መንግስት ሰራተኞች አዋጅ በመጥቀስ በስራ ላይ የደረሰ ጉዳት ያለመሆኑን ከመከራከር ውጪ አዋጆቹ በግራ ቀኙ ባለው ክርክር ላይ ተፈጻሚነት የሌላቸው ስለመሆኑ ያነሳው ነጥብ ስለመኖሩ የሚያመለክት ነገር የለም። በዚህ የሰበር ሰሚ ችሎት ተጠሪ ባቀረበው ክርክር ደግሞ በአንድ በኩል የተጠሪ ጽ/ቤት ውስጥ የሚነሳው ተመሳሳይ አለመግባባት የሚታየው በአሰሪና ሰራተኛ አዋጅ ስለመሆኑ ከዚህ በፊት ይህ የሰበር ሰሚ ችሎት የሰጠውን አስገዳጅ የህግ ትርጉም በመጥቀስ በፌ/መንግስት ሰራተኞች አዋጅ ሊታይ እንደሚገባ ሲከራከር በሌላ በኩል ደግሞ ሚች የስራ መሪ መሆኑን በመጥቀስ የአሰሪና ሰራተኛ አዋጅ በዚህ ክርክር ላይ ተፈጻሚነት የሌለው መሆኑን ተከራክሯል። በተጨማሪም አመልካች ቀደም ሲል ጉዳዩን ለፌዴራል ሲቪል ሰርቪስ ኤጀንሲ አስተዳደር ፍርድ ቤት አቅርበው ጉዳዩን የመመልከት ስልጣን የሌለው መሆኑን በማመልከት ክስን የዘጋ ስለመሆኑ ከክርክር ሂደቱ መገንዘብ ይቻላል። አመልካች በበኩላቸው ክላቸውን ሲያቀርቡ በግራ ቀኙ መካከል ባለው የስራ ውል መሰረት

ተገቢው ክፍያ እንዲፈጸምላቸው ተገቢውን ዳኝነት በመክፈል ስለመሆኑ መገንዘብ ይቻላል። በዚህ መልኩ ሚች የተቀጠረው በኮንስትራክሽንና ኦሬስ ኢንጂነር መምሪያ ኃላፊ ሆኖ በጊዜያዊነት መሆኑ ያላከራከረ በመሆኑ የስራ መሪ ሊባል የሚችል የስራ መደብ ላይ የተቀጠረ በመሆኑ በሚች እና ተጠሪ መካከል ተደርጎ የነበረው የስራ ውል ደግሞ ለህግ እና ሞራል ተቃራኒ ነው የሚል ክርክር ያልተነሳ በመሆኑ በግራ ቀኙ መካከል የተደረገ ስምምነት ደግሞ በተስማሙት አካላት መካከል ህግ ሆኖ የሚያገለግል ስለመሆኑ የፍታብሔር ህግ ቁ.1731 የሚያስገነዝበን በመሆኑ ከዚህ በሚች እና በተጠሪ ጽ/ቤት መካከል ተደርጎ በነበረው ስምምነት መሰረት የተያዘው ጉዳይ እልባት ማግኘት ያለበት ሆኖ ተገኝቷል።

በዚህ መሰረት ተመሳሳይ አለመግባባቶች ሲከሰቱ ማለትም በስራ ላይ የደረሰ ጉዳት ስለመሆን አለመሆኑ ለመወሰንም ሆነ የካሳ አከፋፈልን በተመለከተ ሊፈቱ የሚገባቸው በፌ/የመንግስት ሰራተኞች አዋጅ መሰረት መሆን እንዳለበት በግራ ቀኙ በተደረገው የስራ ውል አንቀጽ 5 ስር በግልጽ በማመልከት የስምምነታቸው አካል አድርገውታል። በዚህ መሰረት የተረጋገጡትን ፍራ-ነገሮች ይዘን አግባብነት ያላቸውን ድንጋጌዎች ስንመለከት የበታች ፍርድ ቤቶች በሚች ላይ የደረሰው አደጋ በስራ ላይ የደረሰ አይደለም ወደሚለው መደሚያ የደረሱት አደጋውን ያስከተለው መኪና ሚች ይዞት የመጣው ተሽከርካሪ የስራ አስኪያጁ መኪና በመበላሸቱ ለስራ አስኪያጁ እንዲሰጥ ተደርጎ በዚህ መቀያየር ሂደት በእጁ የገባ ስለመሆኑ እና ሚች ለሚሊኒየም በዓል የተሰጠውን እረፍት ጨርሶ ወደ ስራ ቦታው እየተመለሰ ባለበት ወቅት የተከሰተ አደጋ መሆኑን በፍራ-ነገር ተቀብለው እያለ መኪናው በጋራ ለሰራተኞች የተመደበ ባለመሆኑ በሚል ነው። የፌ/መንግስት ሰራተኞች አዋጅ ቁ.515/99 አንቀጽ 47(2)(ሐ) ስንመለከት መስሪያ ቤቱ ለሰራተኞች አገልግሎት እንዲሰጥ በመደበው የመንገዥ አገልግሎት በመንገዥ ላይ በነበረበት ጊዜ የደረሰበት ጉዳት በማለት ከሚደነግግ ውጪ አንድ ሰራተኛ ባለው ኃላፊነት በግሉ ተሽከርካሪ ተሰጥቶት እየተገለገለበት ባለበት ሁኔታ የተከሰተን አደጋ አይጨምርም ማለት ባለመሆኑ የበታች ፍርድ ቤቶች በህጉ በግልጽ ከተመለከተው የድንጋጌው ይዘት ውጪ የደረሰበት መደምደሚያ አግባብነት ያለው ሆኖ አልተገኘም። በመሆኑም በበታች ፍርድ ቤቶች የተረጋገጡት ፍራ-ነገሮች ሚች ህይወቱ ሊያልፍ የቻለው በስራ ላይ በደረሰ አደጋ ስለመሆኑ የሚያረጋግጡ ሁነው እያለ በስራ ላይ የደረሰ አደጋ አይደለም መባሉ ተቀባይነት ያለው ባለመሆኑ በሚች ላይ የደረሰው የሞት አደጋ በስራ ላይ የደረሰ ጉዳት ነው ብለናል።

የካሳውን መጠን በተመለከተ ሚች የተቀጠረው በጊዜያዊነት በመሆኑ እና በፌ/የመንግስት ሰራተኞች አዋጅ የተቀመጠውና ለጊዜያዊ ሰራተኛ ተፈጻሚነት ያለው የካሳ ክፍያ በግራ ቀኙ የስራ ውል መሰረት በተመሳሳይ ተፈጻሚነት ሊኖረው እና በዚህ የካሳ ክፍያ መጠን ላይ የተነሳ ክርክር የሌለ በመሆኑ እና ለዚህም አግባብነት ያለው ድንጋጌ የአዋጅ ቁ.515/99 አንቀጽ 94(2) እና አዋጅ ቁ.262/94 አንቀጽ 46(2)(5(ለ)) በመሆኑ ከዚህ አኳያ ተሰልቶ ለአመልካች የጉዳት ካሳ ክፍያ ሊከፈላቸው ይገባል ብለናል። ግራ ቀኙ ባደረጉት የቅጥር ውል መሰረት የውላቸው አካል ባደረጉት እና በዚህ መልኩ አለመግባባት ሲፈጠር ተፈጻሚነት እንደሚኖረው በተስማሙት ድንጋጌ መሰረት የካሳውን መጠን ማስላት ተገቢ ሆኖ ተገኝቷል። በዚህ መሰረት በስራ ላይ በደረሰ ጉዳት የሞተው ሰራተኛ ጊዜያዊ ተቀጣሪ ከሆነ የአንድ ዓመት ደመወዙ በአምስት ተባዝቶ ለተተኪዎች በጉዳት ካሳ መልክ እንደሚከፈል ያመለክታል። በሌላ በኩል የሚች የወር ደመወዝ 6,710 (ስድስት ሺህ ሰባት መቶ አስር ብር) ስለመሆኑ ያከራከረ ነጥብ አይደለም። በመሆኑም $(6,710 \times 12)5 = 402,600$ ብር (አራት መቶ ሁለት ሺህ ስድስት መቶ ብር) ይሆናል ማለት ነው። ከዚህ የካሳ ክፍያ መጠን ውስጥ ቀደም ሲል አመልካች 27,051 ብር (ሃያ ሰባት ሺህ

ኃምሳ አንድ ብር) በተጠሪ መስሪያ ቤት የተከፈላቸው ስለመሆኑ ያመኑ በመሆኑ ይሄው ገንዘብ ሲቀነስ ቀሪ ክፍያ 402,600 — 27,051 = 375,549 ብር (ሶስት መቶ ሰባ አምስት ሺህ አምስት መቶ አርባ ዘጠኝ ብር) ይሆናል ማለት ነው። በዚህ መሰረት የተጠሪ ድርጅት ለአመልካች 375,549 ብር (ሶስት መቶ ሰባ አምስት ሺህ አምስት መቶ አርባ ዘጠኝ ብር) እንዲከፍል ብለናል።

ባጠቃላይ በሚችሉ ላይ የደረሰው የሞት አደጋ በስራ ላይ የደረሰ ጉዳት ሆኖ እያለ የበታች ፍርድ ቤቶች በስራ ላይ የደረሰ አደጋ አይደለም በማለት የደረሱበት መደምደሚያ አግባብነት የሌለውና መሰረታዊ የህግ ስህተት የተፈጸመበት ነው ብለናል። በመሆኑም ቀጥሎ የተመለከተውን ውሳኔ ሰጥተናል።

ው ሳ ኔ

1. የፌ/ከፍተኛ ፍርድ ቤት በመዝ.ቁ. በቀን 10-12-2002 ዓ.ም በዋለው ችሎት እና የፌ/የመጀ/ደረጃ ፍ/ቤት በመዝ.ቁ.122319 መጋቢት 7 ቀን 2001 ዓ.ም በዋለው ችሎት የሰጡት ውሳኔ በፍ/ሥ/ሥ/ህግ ቁ.348(1) መሰረት ተሸሯል።
2. በሚችሉ አቶ ተክሉ አያኖ ላይ የደረሰው የሞት አደጋ በስራ ላይ የደረሰ ጉዳት ነው ብለናል። በመሆኑም የተጠሪ ድርጅት ለሚችሉ ተተኪዎች (ለአመልካች) ብር 375,549 (ሶስት መቶ ሰባ አምስት ሺህ አምስት መቶ አርባ ዘጠኝ ብር) እንዲከፍላቸው ብለናል።
3. በዚህ ችሎት በግራ ቀኙ ለደረሰው ወጪና ኪሳራ የየራሳቸውን ይቻሉ ብለናል።

መዝገቡ ተዘግቷል፤ ወደ መዝገብ ቤት ይመለስ ብለናል።

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት።

ቤ/መ